
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

1 / 2017

Milí řečkovičtí farníci, bratři a sestry!

Zdravím všechny čtenáře Rožně po návratu z Tanzánie. Zpravodajství si můžete přečíst uvnitř časopisu. Chtěl bych se nyní podělit o inspiraci, která mě v souvislosti s naší cestou napadá. Na začátku každého dobrého díla je nosná myšlenka – nějaký sen, či touha. Otec Norbert tuto nosnou myšlenku vyjádřil ve svém projektu střední školy takto: „Každý rok v Mpanze dostane pouze třetina dětí, které dokončí základní školu, příležitost, aby mohly pokračovat na střední škole. Církev ve farnosti Mpanga se proto při řešení tohoto problému rozhodla postavit střední školu, aby mělo více dětí šanci dosáhnout na středoškolské vzdělání. Doufáme, že se tak podaří zastavit růst počtu dětí, které zůstávají v nečinnosti doma, podaří se zastavit dětskou práci a předčasná těhotenství. Přinese to nadějně světlo do života dětí.“ Tuto svou myšlenku začíná postupně s otcem Dottem realizovat a jsme rádi, že se toho také můžeme účastnit. Setkali jsme se s jednou třináctiletou dívkou, která udělala přijímací zkoušky na střední školu, ale ke studiu nebyla vybrána, protože bylo plno. Jiná možnost v Mpanze není, tak zůstává doma. Otec Dotto toto setkání okomentoval tak, že takových dětí je v Mpanze a okolí mnoho. Viděli jsme, že děti jsou tu plné života. Dokázaly třeba protančit celé nedělní odpoledne, když měly slavnost s uskupením „Holy childhood“. Uskutečnit sen nejen otce Norberta, ale i ostatních, který by přinesl naději do života těchto dětí, mi přijde jako něco smysluplného.

Každý člověk má mít v životě své sny, na kterých postupně pracuje a uskutečňuje je. Cílem či snem křesťana je vždy spása, konečné spočinutí v Bohu, na kterém se ale pracuje již zde, v našich každodenních snahách. Jsou dílčí cíle, jejichž naplňování k tomu nejvyššímu napomáhají. Je to třeba studium, dobrá rodina, vztah s manželem, manželkou, dobré vztahy s rodiči, vztahy rodičů s dětmi, hledání a nalézání Boha a mnoho dalších. Vstupujeme do postní doby, a to je právě doba, kdy si našich cílů máme více všimnout, očisťovat je a s novým úsilím se je snažit lépe naplňovat.

Jedním z mých snů pro naši farnost je to, abychom byli farností, která dokáže předávat radostné poselství evangelia, abychom neustrnuli jenom v tom, že se budeme starat jen sami o sebe, a že budeme živým společenstvím, ve kterém bude každému dobře. Proto prosím o modlitby za novou evangelizaci farnosti, abychom pod vedením Ducha svatého mohli hledajícím lidem nabídnout Kristovu naději, ze které žijeme.

Přeji dobré prožití postní doby.

Váš otec Jan

Život ve farnosti

9.4. Květná neděle

mše svatě s pašijemi
v 7.15, 8.30 a v 10.00 hod.

Liturgie Svatého týdne

10.4. pondělí Svatého týdne
v 18 hod. mše svatá

12.4. středa Svatého týdne
v 18 hod. mše sv.

13.4. Zelený čtvrtek

v 18 hod. mše svatá
na památku Poslední večeře Páně
21 - 23 hod. adorace v „Getsemanech“

14.4. Velký pátek

v 15 hod. křížová cesta zejména
pro děti a mládež,
v 18 hod. obřady Velkého pátku

15.4. Bílá sobota

od 9 hod. adorace
Velikonoční vigilie
ve 21.00 hod.

16.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně Hod Boží velikonoční

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10.00,
při bohoslužbách se budou žehnat
pokrmy.

17.4. Velikonoční pondělí

mše sv. v 7.15 a v 9.00

* * *

Mše svatá na úmysly dárců

1. března.

Mše svatá za nemocné

18. března.

Mše svatá za zemřelé

25. března.

V uvedené dny bude připraven košík, do něhož můžete vložit na lístku svůj úmysl.

Pobožnost křížové cesty

vždy v pátek v 17.30 hod.

v neděli v 15.00 hod.

Nedělní křížové cesty

1. neděle postní senioři
 2. neděle postní muži
 3. neděle postní zasvěcené osoby
 4. neděle postní skauti
 5. neděle postní maminky
- Květná neděle rodiny
Velký pátek děti

Postní duchovní obnova

Postní obnovu v naší farnosti povede P. Miloslav Kabrda a bude se konat 17. a 18. března. Začne v pátek mší svatou a následující promluvou, pokračuje v sobotu přednáškami v 9.00 a v 10.30, mezitím bude možnost adorace. Obnova bude zakončena ve 12 hodin mší svatou.

Křížová cesta na Medlánecký kopec

Tradiční venkovní modlitba křížové cesty se bude konat v pátek 7. 4. Sraz je ve 20.20 hod. v Medláncích u kříže na konci Turistické ulice. Svíčky s sebou!

Svátost smíření

Do středy 5. 4. se bude zpovídat vždy zhruba půl hodiny před začátkem bohoslužby. V další dny bude příležitost ke slavení svátosti smíření rozšířena takto:

6. 4. čtvrtek	16.00 - 19.00
<i>více zpovědníků</i>
7. 4. pátek	16.00 - 18.00
10. 4. pondělí	16.00 - 18.00
12. 4. středa	16.00 - 18.00

9. 4. odpoledne se bude zpovídat v královopolském kostele.

Prosíme, nezapomeňte také na ty, kterým zdravotní stav neumožňuje přijít do kostela ke svátostem, a včas u nich domluvte s otcem Janem návštěvu!

V naší farnosti probíhá

Večery chval

- každou 1. sobotu v měsíci ve 20 hodin.

Adorace se zpěvy z Taizé

- každou 3. sobotu v měsíci ve 20 hodin.

Snídaně na faře

- jednou za měsíc, ve čtvrtek po mši svaté.

Společenství seniorů

- jednou za měsíc, ve čtvrtek po mši svaté.

Pozvánky

Železný poutník 2017

Tradiční noční pouť ze Svatého Kopečku na Hostýn se koná 31. března. Bližší informace a přihlášky v sakristii.

Pout' farnosti

Jarní farní pouť je předběžně naplánována na 13. května. Cílem by mohla být Čihošť, Sázava a již téměř tradičně návštěva „našeho“ kněze Zdeňka Sedláka. Bližší informace budou včas zveřejněny.

Farní tábor pro děti

Farní tábor pro děti nejen z náboženství proběhne v termínu od 20. do 26. srpna. Tábor je pro děti od ukončené 2. do 7. třídy. Letos opět navštívíme tábořiště s tee-pee v Hodově.

Přihlášky budou od začátku března v sakristii.

Těší se na vás

o. Jan + Jana a Pavel Rejmanovi

Setkání mládeže s o. biskupem

Tradiční diecézní setkání se koná v sobotu 8. 4. v katedrále na Petrově.

Příležitost pro fotografy

Letos oslaví naše diecéze 240. výročí od svého založení. Tuto historickou událost

připomene také výstava nazvaná Brněnská diecéze ve fotografiích, do které jako autor může do 30. 6. 2017 přispět každý z vás.

Témata pro zaslané fotografie jsou dvě. Prvním tématem je **Katedrála sv. Petra a Pavla – hlavní chrám diecéze**, protože kostel v Brně na Petrově byl založením Biskupství brněnského dne 5. prosince 1777 povýšen na katedrálu, tedy na hlavní chrám diecéze a její viditelný symbol. Druhé téma nese název **Ze života naší farnosti**, protože ve farnostech žijeme jako místní rodiny církve a spojuje nás nejen bydliště, ale také řada společně prožitých událostí a akcí.

Organizační informace pro zájemce o zaslání své fotografie jsou zveřejněny na internetových stránkách Biskupství brněnského www.biskupstvi.cz. Každá fotografie by měla mít název, vítán je popis, krátký komentářem, apod.

Nejzajímavější fotografie bude možné zhlédnout od soboty 2. září 2017 na výstavě ve Žďáru nad Sázavou během 14. diecézní pouti rodin, letos zaměřené na naši diecézi, a později také v katedrále na Petrově.

www.biskupstvi.cz

Naše farnost v roce 2016

- bylo uděleno 39 křtů (14 chlapců, 25 děvčat)
- první sv. přijímání přijalo 22 dětí
- svátost manželství uzavřelo 8 párů
- 20 pohřbů

Ekonomické údaje za rok 2016 zatím nejsou k dispozici.

Farní charita

Přehled hospodaření FCH za rok 2016

Hotovost k 1.1.2016 28 964 Kč
(z toho 15 575,- Kč náleží adopci)

Příjmy:

Vánoční sbírka LL, TBC 7 327 Kč
Postní sbírka pro Bakhita 2 891 Kč
Do pokladničky FCH 7 869 Kč
z toho na adopci 5 876 Kč

Výdaje:

Likvidace lepry, TBC 7 367 Kč
Příze na obvazy 1 794 Kč
Adopce 4 929 Kč
Bakhita, o.p.s. 4 000 Kč

Hotovost k 1.1.2017 28 961 Kč
(z toho 16 522,- Kč náleží adopci)

Výsledek vánoční sbírky 2016/2017 na LL, TBC:
5.516,- Kč.

Za přízeň a příspěvky na charitu všem srdečně
děkujeme!

Marta Ocetková

Farní evangelizační den = Festival Full Of Life

V minulém čísle Rožně jsme vybízeli k modlitbě za letošní farní den, který by měl mít evangelizační charakter a kam bychom mohli pozvat své nevěřící sousedy a přátele. Dnes již přípravy na tento den nabírají konkrétní podoby.

Farní den se letos promění na festival s názvem **FULL OF LIFE**, který proběhne dne **3. června 2017** odpoledne v prostorách hodového areálu u kostela sv. Vavřince. Takže si už nyní termín zapište do kalendáře ☺.

K názvu „Full Of Life“ (Život v plnosti) nás inspirovala Ježíšova slova z Janova evangelia: „*Já jsem přišel, aby měli život a měli*

ho v plnosti“ (Jan 10,10). Chtěli bychom, aby to mohli slyšet a zažít všichni, kdo přijdou.

Full Of Life by měl být tedy evangelizačním křesťanským festivalem, který nabízí prožití ve společenství křesťanů v přátelské atmosféře všem věkovým kategoriím. Jeho součástí budou hudební vystoupení různých hudebních žánrů, divadelní představení pro dospělé i děti, workshopy, svědectví, přednášky nebo chvály.

Zapojit se může každý farník, a to hned několika způsoby. Jednak konkrétní pomocí při organizaci akce (v kostele bude možnost se závazně přihlásit, včetně oblasti, ve které můžete pomoci - příprava areálu, úklid, workshopy, stanoviště pro děti,...).

Další důležitou pomocí je Vaše modlitba za přípravu i průběh celé akce, aby přinesla požehnání pro naši farnost a všechny lidi, kteří tam přijdou.

A aby tam lidé přišli, je potřeba je tam pozvat, a to bude úkol pro každého z nás. Mohou to být třeba i takoví lidé, kteří odmítnou pozvání do kostela, ale mohou přijmout pozvání na příjemně strávené sobotní odpoledne.

*Za organizační tým
Jana a Petr Handlarovi*

Farní Dydžina

Zažili jste někdy Oldies diskotéku ve Vavřínecké vinárně? Nebo jste byli na Dydžině, která se koná na podzim ve Starém pivovaru? Máte rádi koncerty křesťanské muziky, co má grády a rytmus?

Tak tohle všechno dáme dohromady na **FARNÍ DYDŽINĚ** – a nejen pro ty, co vyhráli vstupenky v tombole na farním plese. Můžete se těšit na vystoupení speciální

kapely, která vznikla právě pro tuto akci. Hudební režie se ujme Vašek Hadrava, v kapele uvidíte Petru Pivoňkovou, Petra Peňáse, Tomáše „Ježka“ Večeřu a další muzikanty z Řečkovic. Zbytku večera bude udávat rytmus osvědčený DJ Ondre, který vás pobaví hity všech možných žánrů a kategorií i přání až do brzkých ranních hodin. Potkáte také všelijaké přátele i známé z farnosti, kteří jistě umocní dobrou zábavu a rozpoložení účastníků všech věkových kategorií.

FARNÍ DYDŽINA se bude konat v pátek po velikonocích, tj. 21. dubna od 19 hodin ve Vavřínecké vinárně. Ta je již nyní rezervována celá jen pro naši akci. Vstupné bude 50,- Kč a kapacita je omezená na cca 80 vstupenek. Pokud si akci nechcete nechat ujít, hlase se u Ondry Víta osobně či na mailu – ondraone@centrum.cz, případně SMS na 777678982.

Bližší informace o programu, vstupenkách, rezervaci, apod., budou uveřejněny posléze. Těšíme se na vás, uvidíte, že Dydžina je jednoduše zábavou pro všechny.

Ondra Vít, Vašek Hadrava

Vzpomínka na Vánoce

Vánoce 2016 pro mne začaly koncem adventu na posledním setkání seniorů na faře. Toto setkání bylo v režii p. Zdenky Podlucké, a její prostřené stoly plné dobrot a větviček s ozdobami nás fakt překvapily. A já si pak doma uvědomila, že jsem z toho nádherně prostřeného stolu "zobala" dobroty nejsladší: lásku, úctu, společnou víru, přátelství. To bylo to nejúžasnější, čím Zdenka stoly zaplnila, a naše společenství to jen utvrdilo v myšlence, proč se vlastně scházíme a za co děkujeme. A při mši svaté na Hod Boží jsem prožívala -tak jako o Štědrém večeru- podob-

ný pocit. Pocit vděčnosti a díky. Také za Vás, milé sestry a bratři v naší farnosti. Za naše farní společenství, za mír, klid, náš krásný kostelíček, milé a dobré kněze, nádherný pocit sounáležitosti v našem Spasiteli. Koukám na naše betlémy (obdivuji řezbáře) a myslím na Betlém. Uvědomila jsem si, jak jsem před několika lety seděla na mezi nad Betlehemem (kde se stále ještě pasou ovečky) a vzpomněla na své tehdejší pocity: Tady se narodil!! Aj, ty Betléme judský... Letos v březnu pojedeme opět do Svaté země několik poutníků z naší farnosti, opět "pod patronací" mojí drahé přítelkyně Jany Suchánkové. Víím, že se za nás všechny budou v těch posvátných končinách modlit a přimlouvát. Budu se také modlit a myslet na ně, aby Pán dal jejich krokům šťastnou cestu, aby jejich pouť byla také, alespoň v myšlenkách, poutí nás všech. I to je ta krásná sounáležitost v naší farnosti. A proto děkuji. Protože víím, že se ke mně přidáte, v modlitbách, i v putování do Betléma.

Myšlenka nad Betlémem

Hvězda prý tehdy jasně zářila nad městem chleba, v zemi daleké člověku bylo třeba pravdy odvčké ta se tu v chudých jeslích zjevila.

Děťátko Matka plenkou přikrývá s Josefem hledí na Synka a žasnou. Pastýři běží pod tou hvězdou jasnou, to zvykem u Betléma nebývá.

Pán posvětil své dílo narozením Lásky. Ovečky nad městem dodnes se pasou i nejmenší z nás se může těšit Spásou která se zrodila...

...aj ty Betléme judský...

M. Kalová

Poděkování a ohlédnutí za Farním plesem

Další ročník Farního plesu je úspěšně za námi, je tedy na místě provést krátkou bilanci a hlavně poděkovat. Nejprve k té bilanci. Účast byla o něco nižší, způsobená dílem nemocemi a dílem změnou termínu, který byl o týden dříve než loni. Jak jsme vyzozorovali, jednalo se o termín, kdy řada z loňských návštěvníků prožívala lyžařskou rekreaci. Pro příští rok budeme doufat v nižší nemocnost a počítáme s termínem třetí lednové soboty. Nižší účast se projevila poté i do tržeb, které byly obecně o něco nižší než loni, i tak je ale hospodářský výsledek kladný. Potěšil výnos tomboly, kdy jsme vytěžili ze změny zákonné úpravy (tombola s jistinou do 100 tis. Kč nepodléhá žádné regulaci) a vyšší počet prodaných lístků než loni. Zde patří velký dík všem, kteří věnovali cenu do tomboly, byť to byla sebemenší drobnost. Dali jsme dohromady celkem 70 cen, nevyzvednuty byly pouze tři. Dále bych chtěl opravdu moc poděkovat všem, kteří přiložili svou ruku k dílu, mnohdy zcela nezištně a zadarmo (nebo chcete-li „s nadšením“). Bez Vaší pomoci by sokolovna rozhodně nebyla tak krásně nachystaná, jako letos (a jako každým rokem). Další dík patří všem, co přišli, a pozvali případně své známé, kteří poznali, jakou akci si umíme uspořádat. Závěrečné poděkování patří rovněž všem účinkujícím, obsluze, pořadatelům, zkrátka všem, kteří místo zábavy plnily své pracovní povinnosti. Zvládli jste to na jedničku! Ples je tedy za námi a komu se nechce čekat se zábavou na další ročník, je srdečně zván na další akce, třeba na farní Dydzinu či na Farní den (viz samostatné články).

Ondra Vít

Honem honem

Ta věta mi najednou zazněla jako poprvé, přestože to podobenství jsem slyšela už mnohokrát. Syn, který, jak decentně Písmo říká, „rozmařilým způsobem života svůj majetek rozházel“, sedí ve špinavých hadrech na hnoji mezi prasaty a kručí mu v žaludku. Jde do sebe, dochází mu, že sám si nepomůže a sbírá odvalu ke změně. Vstanu a půjdu. Otče, zhřešil jsem. Nejsem hoden.

A teď ta věta: „Honem, přineste nejlepší šaty a oblečte ho!“ Takže to spěchá, je to prioritou vyšší než něco teplého do žaludku, než vyptávání jak se synovi vedlo. Šaty jsou pro nás důležité. (Stačí se rozhlédnout v kterémkoliv nákupním centru). Šaty jsou znamením postavení, majetku, důstojnosti a také vkusu a soudnosti svého nositele. Podle šatů soudíme lidi kolem sebe a je to pravda odvěká, šaty dělají člověka, jak se zpívá v jedné písničce. Ale vždycky to tak nebylo.

V ráji, jak říká Bible, „oba dva byli nazí, ale nestyděli se“ (Gn 2,25). Až po té patálii s hadem a s jablkem ze stromu poznání si spíchli první model z fíkového listí a vlezli do křoví, aby je nebylo vidět. Kolikrát i nám vyběhne z úst: „nejraději bych se neviděl“ a myslíme tím, že jsme si dobře vědomi své „nahoty“ – něčeho, co odhalilo nepěknou pravdu o nás.

Biblický Job, zjevně ovlivněn zkušeností utrpení, vidí věci pravdivě: Nahý jsem vyšel z lůna matky a nahý se zpět zase vrátím (Job 1,21).

Tato upřímnost k sobě a vlastní situaci je dobrou startovací pozicí ve chvíli, kdy se chystáme, jak říká moje kamarádka, do budky, tedy do zpovědnice. Většinou se nám moc nechce, lidsky viděno žalovat na sebe a mluvit o své vlastní ubohosti není nic příjemného. Těžce sbíráme odvalu.

Vstanu a půjdu. Otče, zhřešil jsem. Nejsem hoden. Ale Boha nikdy neunaví odpouštět. To spíš my se unavíme prosit o odpuštění. Jeho láska překryje množství (našich) hříchů (1Pt 4,8). Jeho odpuštění není almužna povýšeně hosená žebrákovi. Smíření s Bohem, to je totální navrácení důstojnosti(!) a slávy(!) Božího dítěte.

Zkuste si to představit: Stojíte ve frontě ke zpovědnici, a Někdo se už těší, až vám bude moci obléknout ty nejlepší šaty. Honem.

-maš-

Farnosti ghetem?

Jak mají být farnosti „blíže k lidem“ (nářážka na slova papeže Františka), když např. jen zřídka při pozdravení pokoje zaslechne bratrské tykání, ač je přímo liturgicky předepsáno.

Samozřejmě, jsou i farnosti, kde se lidé po mši hned nerozprchnou jako vrabci, když do nich střílí...

V textu J. Zajíce v KT zaujalo Janu Šimovskou

Evangelizační aspekt Tříkrálové sbírky

97 % bratří a sester naší farnosti nejsou praktikující katolíci (jak jistě víte, farnost je pojem teritoriální, neoznačuje návštěvníky kostela!). Při Tříkrálové sbírce máme jedinečnou příležitost stát se zprostředkovateli Božího požehnání pro ně a jejich příbytky. Když k nim nepřejdeme my, nepřejde tam nikdo. U nás na Ořešíně se při koledě lidí ptáme, zda jim také můžeme na jejich veřeje napsat známá písmena K+M+B+. Vysvětlíme jim, že tato zkratka ve skutečnosti latinsky znamená "Kristus mansionem benedicat," neboli česky "Ať Kristus žehná tomuto příbytku", a že kří-

da, kterou používáme, je požehnaná knězem. A naše zkušenost je taková, že lidé reagují velice vstřícně. Vždyť kdo by nechtěl žít spokojeně a šťastně ve svém bytě či domě!

Církev nás vybízí, abychom hojně využívali svátostiny, které nám nabízí: svěcenou vodu, olej, sůl, posvěcené růžence, obrázky, kříže... A my máme možnost během Tříkrálové sbírky nevyužívat je jen pro sebe, ale jejich prostřednictvím šířit Boží požehnání všude tam, kam přijdeme.

Jana Levíčková

My tři králové

Letošní snažení tříkrálových skupinek koledníků v řeckovické farnosti skončilo výborným výsledkem. Vybralo se 140 680 Kč (vloni to bylo 125 603 Kč).

Jednotlivé městské části patřící do naší farnosti se podílely:

- Řečkovice a Mokrý Hora 20 455 Kč
- Medlánky 23 123 Kč
- Ivanovice 23 415 Kč
- Jehnice 45 550 Kč
- Ořešín 8 067 Kč

A navíc krásná suma 20 069 Kč se shromáždila do kasiček před kostelem od těch, ke kterým se možná koledníci u nich doma nedostali.

Jediný kaz na celé této jistě bohulibé akci, který vidíme, je nedostatek koledníků. Nových přibýlo jen pár u nás v Jehnicích, navzdory loňským prosbám a výzvám. Kdyby nás bylo víc, mohli bychom oslovit lidi v místech, kde nikdo nekoleduje. Tříkrálová koleda nám nabízí časově nenáročnou službu bližnímu, vždyť peníze obdrží Charita na pomoc potřebným, hlavně v naší diecézi. Charita je v našem kraji jedním z největších zaměstnavatelů v po-

skytování sociálních služeb a za svoji práci vloni získala titul „ Neziskovka roku“. Je tedy jistě i dobrým hospodářem, takže každá darovaná koruna konkrétně pomůže. Tak snad už příští rok to někdo další zkusí, třeba jen ve svém sousedství, na ulici kde bydlí, nebo třeba jen u sebe v bytovém domě. A nemusí si shánět žádné královské převleky a ani se nemusí naučit zpívat. Úspěšný bude i s „obyčejným“ přáním požehnaného nového roku.

Krásnou odměnou pro nás koledníky byla, kromě dobrého pocitu, že jsme pomohli, i společná návštěva kina Scala, kde jsme díky Charitě zhlédli „ Anděla Páně 2“. A společně si zatleskali.

Jana a Milan Šimonovští

Ruku v ruce

Úterý 7. února odpoledne, foyer Janáčkova divadla, vernisáž výstavy Ruku v ruce - velkoformátové fotografie prof. Mgr. Jindřicha Štreita, dr. h. c. ve spolupráci se sdružením Ruka pro život, za účasti předních osobností města Brna, jihomoravského kraje a Národního divadla Brno. Hudební výkony dómského varhaníka Petra Kolaře a přední brněnské pěvkyně Pavly Vykopalové. Tolik strohá řeč faktů a čísel.

Díváme se do tváří na fotografiích, do tváří klientů stacionáře Ruky pro život, lidí, kteří svoje bližní naučili, co to je láska do krajnosti a bez podmínek. Posloucháme projevy čestných hostů, a najednou tuším, ano, ten bělovlasý pán, který stojí kousek ode mne mezi lidmi, to je pan Štreit. A opravdu po chvíli se vyloupne z davu a přijde k mikrofonu i on, aby několika skromnými slovy poděkoval za možnost podílet se na tomto projektu a vyjádřil veliký obdiv rodičům těchto dětí.

Doslova řekl: „Jsou to andělé na zemi“. Teď mluví jedna z maminek, Světlana, o tom, jak celý nápad s výstavou vznikl. Vypráví hlavně o vstřícné a milé spolupráci s panem Štreitem a jen velice zlehka se dotkne toho, jak je život s těmito neobyčejnými dětmi náročný. Přesto se každý z nás v duchu stydíme za své banální problémy i nevšímavost k těm, kteří od nás něco potřebují. Dojatá je také paní Janištinová, ředitelka Ruky pro život, která není schopna dořici svůj připravený projev. Spontánní potlesk nás všech je vyjádřením toho, že snad nikdo z nás by v této chvíli nebyl schopen řeči na mikrofon.

Není potřeba dalších slov, to důležité se tu odehrává i bez nich. Pavlína Vykopalová zpívá modlitbu k Matce milosrdenství. Po ukončení projevů se proplétáme mezi stojany s fotografiemi. Potkáváme Kláru, maminku těžce postiženého nevidomého Daniela, která kdysi chodila do naší farnosti, než se odstěhovala mimo Brno. Kamarádka Jana jí nabízí, že jí Daníka chvíli pohlídáme, aby si mohla v klidu prohlédnout výstavu. Daník je neklidný a hlučný, napadá nás něco mu zazpívat a začínáme Salve Regina. Daník se neskutěčně rychle přitiskl k mému rameni a soustředěně poslouchá. Písničku několikrát opakujeme, a protože nelze přestat, začínáme další a další nápěvy, tentokrát z Taizé. Je to hodně zvláštní pocit zpívat cizímu chlapečkovi polohlasně na tomto místě, mezi těmito lidmi latinské modlitby. Lidé si nás zvědavě prohlížejí, jako bychom byli další výstavní exponát. Vevnitř zraje poznání, že ještě zdaleka neumím skutečně milovat.

Krása a bolest mají schopnost otevřít (nebo snad probodnout?) lidské srdce. Na této vernisáži nás potkalo obojí v míře víc než štědré a na nás je doufat a na kole-

nou prosit, aby naše srdce zůstala otevřená pro druhé i pro Boha.

-maš-

Můj oikos

Před nějakým měsícem měl o. Jan kázání, které končil slovy: „Ve farnosti bychom neměli žít anonymně, měli bychom se poznávat a měli bychom si pomáhat.“

Občas si na tato slova vzpomenu v souvislosti s farními evangelizačními buňkami. Buňky jsou malá společenství, kde se setkáváme jedenkrát týdně ke společné modlitbě, která má svůj řád. Je to modlitba – setkání, hodinu a půl s Pánem. No, někdy se to i protáhne, ale není to povídací společenství.

Buňka se toto společenství nazývá proto, že když dosáhne počtu dvanácti, rozdělí se a vzniknou další dvě společenství, která mohou přijímat další lidi, i ty, které doprovázíme cestou k přijetí Ježíše.

Vedle tohoto společenství má každý člen buňky svůj *oikos*, v Řeckém překladu je to dům, rodinu, lidi s kterými žijeme každodenní vztahy. Sousedy, kolegy z práce, přátele, kteří Boha nepoznali, vzdělili se mu nebo jsou hledající. Za které se modlíme a předkládáme je Pánu při pravidelné adoraci. Cesta evangelizace je založena na těchto vztazích a má svá pravidla – proces evangelizace – síť. Další etapou je služba. Mám tu zkušenost, o kterou se chci s vámi podělit. Lidé si často potřebují popovídat, potřebují, aby jim člověk věnoval svůj čas, tak to vidím jako službu naslouchání a sdílení.

Stalo se mi, že na procházce se svým psem občas potkávám starší paní, taky s pejskem, se kterou jsem si začala povídat. Ta se mi po čase svěřila, co ji trápí. V podstatě hledá smysl svého života. Poví-

dala jsem si s ní krátce pár větami o Bohu. Párkrát jsem ji potkala a vždy se náš rozhovor stočil na toto téma. Potom jsem ji asi měsíc neviděla a bylo mi to divné. Začala jsem se na ni vyptávat, skoro jak Sherlock Holmes, až jsem zjistila její jméno. A protože jsem věděla, ve kterém bytovém domě bydlí, tak jsem na ni zazvonila, ale nebyla doma. Nebyla doma ani po druhé a já chodila kolem jejího domu a sbírala odvalu. Blížily se Vánoce, a tak jsem se rozhodla jít potřetí. Stála jsem u zvonku adostala jsem odvalu.

Zazvonila jsem u jejího bytu, paní byla doma a pozvala mě dál. Povíдалy jsme si a strávila jsem s ní příjemný večer. Opět se setkáváme, ujdeme spolu kousek cesty a povídaleme si. Svěřuji ji při adoraci Pánu, modlím se za ni a žehnám jí.

Ve svém *oikos* mám více lidí, za které se modlím. Modlitba a adorace je první a nejdůležitější věc při evangelizaci těchto lidí.

A taky si někdy představuji, že bych chtěla, aby mi Pán říkal, co mám dělat, jak povídala s. Veronika Barátová v přednášce, že bychom chtěli mít svůj život nalinkovaný. Hodně jsem se modlila o odvalu, a aby to Pán zařídil nějak sám. Ale ono to tak nefunguje, tu odvalu musím mít já, jít za lidmi a žít s nimi své každodenní vztahy. A když s odvahou do něčeho jdu nebo někde zvoním u dveří, tak cítím, že na to nejsem sama a Pán je se mnou.

Ať se nám to daří!

Míla B.

Edith Steinová

Edith Steinová se narodila 12. 10. 1881 v den velkého židovského svátku Yom kippur (svátek smíření) jako nejmladší dítě židovských rodičů. Otec brzy umírá a

matka vychovává svých osm dětí důsledně v tradicích Izraele. V 17 letech ztrácí víru, nemodlí se. Po střední škole studuje na univerzitě v Breslau a Göttingen filologii, germanistická studia zakončila státní zkouškou s vyznamenáním. Vypuknutí první světové války její studium přerušilo. Přihlásila se do služeb červeného kříže a byla poslána do polního lazaretu v Hranicích na Moravě, kde obětavě pečovala o zraněné vojáky stížené nakažlivými chorobami. Po skončení války odešla do Freiburgu, kde se stala žačkou a později asistentkou profesora Husserla, zakladatele fenomenologie. Celé toto její životní období je charakterizováno hledáním pravdy. To je charakteristické pro celý její život. Toto hledání ji vede k poznání skutečné existence Boha. Říká, že Bůh je pravda a kdo hledá pravdu – hledá Boha, aniž si to musí uvědomovat. Dosavadní filozofická spolupráce ji ale neuspokojuje a nenaplňuje, naráží na zeď a nemůže dál. Uvažuje o sebevraždě. Umírá její přítel prof. Reinach. Navštěvuje jeho manželku a stojí v údivu nad její důvěrou a nadějí její katolické víry. Píše o tom:

„Setkání s Reinachovou manželkou po jeho smrti bylo pro mne prvním setkáním s křížem a s jeho božskou mocí, jak ji Pán uděluje těm, kdo jej nesou. Poprvé jsem na vlastní oči viděla církev zrozenou z Kristova spasitelného utrpení a její vítězství nad temnotou smrti. Byl to okamžik, kdy se zlomila moje nevíra., kdy pobledlo moje židovství a kdy mi zazářil Kristus – Kristus v tajemství kříže.“

Krátce poté strávila večer u své přítelkyně a z její knihovny si „náhodou“ vytáhla knihu Život sv. Terezie z Avily. Když ji dočetla – četla ji celou noc, řekla si: „To je ono! To je cesta k Pravdě. Koupila si misál a breviář a její konverze vrcholí. 1. ledna

roku 1922 byla přijata do Církve a přijala jméno Terezie. Z Freiburgu se uchýlila do Speyeru, kde se stala učitelkou sester dominikánek. Žila mezi nimi jako jedna z nich – podle svědectví jako jejich vzor. Zde překládá některé spisy J. H. Newmana a sv. Tomáše Akvinského. Ani sláva a pocty se nedotkly její skromnosti.

Pro Editinu matku, věrnou židovku, bylo velkou ranou, že její dcera opustila židovskou víru. Edith píše:

Věřím, že matčina víra byla tak hluboká, že bude moci pomáhat na věčnosti svým dcerám karmelitánkám. (I Editina sestra Roza vstoupila k sestře do řádu).

Také se zabývala ženskou otázkou. Její dílo „ženský étos“ Je katolickým feminismem, v němž Edita usiluje o vzdělání dívek a volební právo žen. V té době také navštěvuje Prahu a je činná na světových filozofických kongresech. Začíná se rýsovat její křížová cesta. V roce 1933 je zakázána veřejná činnost všem árijcům a tím končí její veřejné působení.

Proto touží vstoupit do kláštera. Její přání je splněno 14. října 1933 vstupem do řádu Panny Marie karmelské v klášteře v Kolíně nad Rýnem. Po oblačce 15. dubna 1934 dostala jméno Terezie Benedikta od Kříže. Na Boží Hod velikonoční 21. dubna 1935 složila věčné sliby. Tím, že vstoupila do kláštera, byla ochotna sestoupit z činnosti a určité světské slávy a ocenění do naprosto prostého života řeholního, kde by konala ty nejobyčejnější práce. Z příkazu představené mohla pokračovat ve své práci – na svém životním díle Věda kříže. Je si vědoma, že vlastně jako židovka ponese kříž. Jako židovka přijímá křesťanství a tak naplňuje Boží touhu, aby svým utrpením uvedla židovský národ ke Kristu. V klášteře často dlí před svatostánkem i celou noc. Říká, kdo by mohl spát, když je

důvěrně před Kristem „unavena s ním?“ Aby unikla pronásledování, žádá přijetí do kláštera v Holandsku v Echtu. Tam byla zatčena 2. srpna 1942 a společně s asi tisícovkou židů dopravena do tábora Auschwitz-Birkenau. V roce 1941 a 1942 holandský episkopát protestuje proti německému rasismu a masovému zatýkání židů. Mezi židy deportovanými spolu s ní vystupuje Terezie Benedikta jako vůdčí osobnost v prostředí beznaděje a zoufalství a zachovává klid, stará se o děti zatčených matek, koupe je, živí je. Je zde jako anděl z jiného světa. V tomto zmatku zachovává mlčení. Vše obětuje za skončení válečného konfliktu a obrácení židovského národa.

9. srpna 1942 zemřela v Birkenau v plynové komoře. Z oné tisícovky lidí se nevrátil nikdo. Když byl Kristus ponižen a

zneuznán, je i ona ochotna jít touto cestou a tak mít podíl na spásném Kristově díle.

Edith Steinová, sestra Terezie Benedikta od Kříže je dokona-

lým obrazem Krista. Chápe svoje utrpení jako následování Krista, jako jeho pokračování na své křížové cestě a nemyslí na sebe, ale především aby se celý její národ obrátil ke Kristu. Neptá se proč – ale plně přilne ke svému kříži, obejmeme ho. Ne-reptá, ale plně přijímá své utrpení i utrpení svého národa a vidí v něm cestu, třebaže bolestnou, k obrácení celého národa.

11. 9. 1998 je svatořečena a v roce 1999 je vyhlášena spolupatronkou Evropy.

Milí čtenáři, příklad Edity Steinové nám ukazuje velikost a hloubku její víry, její odevzdanosti do Božích rukou. To je výzva, abychom také my usilovali a modlili se o tyto ctnosti.

Zdraví vás a žehná Mons. Jiří Krpálek

Z farní knihovny

Martin Buber: *Úvahy o chasidismu*

S dohasínající slávou chasidismu se mladý Martin Buber seznámil při svých prázdninových pobytech v karpatské Bukovině. Toto židovské hnutí prosté lidové zbožnosti a mystické zanícenosti, které není vyhrazeno rabínským učencům ani náboženským asketům, ale je otevřené nejprostším venkovanům v jejich každodenních činnostech, ho na celý život oslovilo a stalo se pro něj lékem na nemocnou duši západního člověka. O tomto fenoménu máme v knihovně několik knih, z nichž nejznámější je asi sbírka legendických anekdot *Chasidská vyprávění* či *Příběhy proti smutku* Elieho Wiesela. Teď nám přibyl do knihovny *Úvahy o chasidismu*.

Z útlé knížečky (dá se strčit do kapsy, jít výletem, sem tam si přečíst pár řádků...), jsem opsal otázku s odpovědí: *Jak máme rozumět tomu, že Bůh Vševědoucí říká Adamovi: „Kde jsi?“* Takto se zeptal velitel četnictva rabiho Šneura Zalmana, když tento seděl v petěrburském vězení. To je i naše otázka, špekulantů a diváků, kteří jsme vně příběhu. Bůh se však neptá, aby se dozvěděl něco o Adamovi, ale aby se Adam, a tímto každý další člověk, doznal ke svému životu. Aby vystoupil z křoví lži a přetvářek, do kterého se schoval, a přiznal se: *Ano, skryl jsem se.*

Honza Votava

Tanzánie 2017

**Vědomi si toho, že ne všichni farníci jsou obdařeni internetem a podobnými vy-
moženostmi, přinášíme zde v tiskové
podobě souhrn zpráv, které poslal o. Jan
ze své letošní misijní cesty do Tanzánie.**

31.1.2017, 19:03: *Zdravíme všechny, kdo sledují tuto cestu a všechny podporovatele. Jsme v pořádku zde, i když jsme v Istanbulu měli zpoždění. Nastesti jsme se stihli přemístit mezi letadly úplně na poslední chvíli. Nase kufry to však nestihly, nemají nožičky. Tak tu na ne čekáme. Meli jsme dnes uz jet vlakem do Mpangy, ale pojedeme az zitra autobusem. Bude to silny zazitek. Opet jsme navstivili trziste, kde jsme sehnali zavítové tyče na stycniky a samozrejme jsme nemohli nenavstivit Coco beach. Zdravíme z Dar Es Salaamu. Jan, Tomas, Michal a Vojta*

1.2.2017, 12:03: *Afrika Vás naučí jedné důležité věci a to je čekání... Kufry stále nedorazily, tak máme další den k dobru v Dar Es Salaamu. Ale nezháleli jsme a trochu jsme rozřezali (nechali rozřezat) závitové tyče. Místní borci jsou odvážní a flexu zapojili spojením drátů - bezpečnost na 1. místě :-). Udělal se nám tedy čas na to, setkat se s Eliškou Novákovou, která zde je pro organizaci "Bez mámy". Další možný čas odjezdu je zítra. Snad to vyjde. H a T a V a M*

2.2.2017, 05:37: *Dneska jsme se dočkali a kufry dorazily. Nejprve nám je nechtěli na letišti vydat, protože obsahovaly materiál, který běžní turisté nevozí. Musel zasáhnout otec Dotto a když vysvětloval úředníkovi, že jedeme pomáhat do Mpangy, tak došli k tomu, že úředník je také ze Mpangy a pak už to šlo lehce. Takže máme vše a doufáme, že v pořádku dorazíme. Příkládám foto z nádraží v Salaamu, na důkaz, že jsme v autobusu. H+T+V+M*

2.2.2017, 21:47: *Absolvovali jsme cestu nezapomenutelným autobusem. Zvláště nekterým z nás se hluboce vryl do paměti. Místní řidič je odvážný a nebojí se předjíždět, i když nevidí do zatáčky. Cestou jsme viděli žirafy, zebry, antilopy, lva, bývolvy, opice, slona, když jsme projížděli parkem Mikumi. Ale bylo jich jen málo, protože jsme projížděli kolem poledne a to se ostatní schovávali před sluncem. Podařilo se nám ujet během jednoho dne 600 km místními autobusy a po místních cestách a to je docela výkon. Jsme v Mpanze, kde na nás čekala připravená ryba z řeky Mpangy. Zdravíme zpocení unavení po cestě do zasněženého Brna.*

4.2.2017, 09:47: *Zdravíme z prvního dne v Mpanze. Docela se dařilo, i když ráno jsme měli větší oči s tím, co chceme udělat. Ale přišlo do toho řešení nečekaného problému se sloupem navíc, pro který jsme museli dělat uložení a základ. Ve spolupráci s Amisem a místními zedníky se to podařilo a beton už zasychá. Podařilo se nám také vytvořit lešení, díky kterému budeme moci bezpečně pracovat v třímetrové výšce. Vojta si zde vytvořil improvizovanou laboratoř a už zkoumá vzorky říční vody. Co se týká obsahu minerálů, tak tvrdí, že zatím má kvalitu koje-necké vody. Bakteriálně se ještě uvidí. Říká, že ta studniční na tom bude zřejmě hůř, ale nikdy neříkej hop, dokud nepřeskočíš. Místním borcům jsme dali do rukou aku vrtačky, které drželi poprvé v ži-*

votě. Práce s nimi jim docela šla a už pochytily i česká slovíčka, jako třeba "dobrý". Mějte se fajn a užívejte sněhu. o. Jan a spol.

4.2.2017, 20:22: Zdravíme z Mpangy a přejeme hezký sobotní večer. Pokračujeme zdárně, podařilo se nám spolu s místními borci vytvořit a usadit pozednici. Z toho křivého řeziva, které je tu k dispozici je to docela zázrak. Michal vytvořil pracovní skupinu s Omarem a Hamisem a dále je zaučoval. Tomáš navštívil místní truhlárnu, kde nám docela obstojně ohoblovali fošny, ze kterých vytváříme sloupek a překlad. Během včerejška a dneška se z některých z nás stali rudoši, ale to asi patří na jiný kontinent. Poslali jsme vám tam trochu tepla, takže nám můžete poděkovat za oblevu. Snad už šaliny pojedou. O. Jan a spol.

5.2.2017, 20:47: Neděle je tu opravdu odpočinková. Ráno mše svatá, která pro nové návštěvníky byla velký zážitek. Michael po dvouhodinové mši říkal, že trvala snad jen půl hodiny. Po mši jsem s otcem Dottem uděloval svatoblažské požehnání hořícími svícemi. Některé žehnané se nám podařilo pokapat voskem. Alespoň budou pořádně zdraví. Volné nedělní odpoledne jsme využili k výletu proti proudu řeky s cílem, dojít k vodopádu. To se nám nepodařilo, ale zase jsme se hezky projeli na motorkách a pak místním přívozem - lodkou vydlabanou z jednoho kmene. Prostě neděle byla fajn. Zdravíme všechny.

7.2.2017, 04:40: Dneska jsme začali s chutí, odpočítí po neděli. Některí (třeba Tomáš) naspali až deset hodin, takže ráno už se nemohl dočkat dalšího dobrodružství se střechou. Celodenní snažení se vyplatilo. Dokončili jsme sloupek verandy a trám nad verandou, Vojta zapojil filtry a místní hned začli s odběrem přefiltrované vody. Vůbec jim nevadilo, že si na ni musí nějakou dobu počkat. Omarovi a Isidorovi jsme svěřili dláta k vytvoření dlabů a vedli

si velice dobře. Kluci se naučili i další české výrazy. Například: "Pojď dolů", který pak neustále opakovali, když už se setmělo a my jsme ještě byli na zdi. Mějte se krásně a užívejte oteplení. o. Jan a spol.

7.2.2017, 19:49: Na konci dnešního dne přemýšlíme, co napsat a nejlépe to shrnul Tomáš: "Dneska to byla opalovačka i s kupačkou." Přes den bylo opravdu velké teplo, takže Vojtovi se krásně na tělo vypálilo bílé tričko. Pokračovali jsme s přípravou první vazby a ke konci dne jsme mohli slavit úspěch, ale to zrovna přišla ta kupačka. Po náročném vytažení konstrukce, při které se pod námi houpala stěna budovy, jsme potřebovali konstrukci držet v pozici ke smontování, když vtom do toho přišla bouřka s hustým slejvákem. Samozřejmě, dolů jsme zrovna nemohli....Sprška na konci dne však docela bodla. Mějte se krásně. J+T+V+M

8.2.2017, 20:17: Dařilo se dnes docela dobře, dopoledne jsme připravili všechny prvky pro nosníky a odpoledne jsme je kompletovali. Máme již tři připravené a jeden se nám z polovin podařilo instalovat. Překvapila nás však tma a museli jsme svou činnost ukončit. Vojta byl dnes v Mlimbě, aby koupil nějaký materiál pro instalaci filtrů, a byl také účasten opravy farní Toyoty, což byl pro něj velký zážitek. Říkal, že jednu hřidel svařovali na třikrát. Dvakrát se to holt nepovedlo. Nevyžádané koupání dnes nebylo, tak jsme byli docela rádi. Vše ke na dobré cestě... Zdravíme do nejen Řečkovic. H+T+V+M

10.2.2017, 06:17: Čtvrtek: Tak se nám pomalu pobyt v Mpanze chýlí ke konci a střecha stále v nedohlednu. I když dneska se již na dohled přiblížila. Dnesšní dělba práce měla své úspěchy. Tomáš s Omarem připravovali vazby a druhá skupina ve složení: o. Jan, Michal, Hamis a Isidor montovala jejich výrobky na budovu. Šlo nám to docela dobře a Otec Norbert večer prohlásil, že teď už věří, že to do soboty dokončíme :-). Vojtu chytl průjem a zvracení, ale po nasazení léků se to k večeru zlepšilo. Největší pozdvižení dnes zařídil otec Dotto. Nejprve ráno, když zavítal do školky a učil spátvě děti vyslovovat aeiou. Potom děti odměňoval sladkostmi. Odpoledne vyrazil se svým zájmovým kroužkem "Mladý lovec" s prakem na lov opic. Byl úspěšný a děti z toho měli obrovskou radost. Opici potom upekli na ohni pro místní psy, protože jsme v oblasti, kde se opice nejí. Zdravíme do Česka a přejeme požehnané dny.

10.2.2017, 20:40: Je pátek a náš pobyt zde v Manze se pomalu blíží ke konci. I konstrukce střechy roste, zítra snad položíme plech, usadíme rýny a bude hotovo. Vojtovi už je lépe a s otcem Norbertem připravovali latě. V týdnu zde přes noc byl velký déšť a bouřka a Dotto dnes přišel s fotkami několika zničených domů, jeden z nich patřil traktoristovi, který dříve pracoval pro farnost. Tak doufáme, že takto také nedopadne naše dílo.

11.2.2017, 22:04: Ráno jsme se probudili všichni s myšlenkou, že dnes naše dílo dokončíme, jenže drobností, které bylo potřeba dokončit bylo příliš mnoho, tak se to nakonec nepodařilo. Čekáme na dodávku hřebenového plechu, který měli přivést v poledne, ale ani večer tu ještě není. Konstrukce je celá připravená a čeká jen na pokrytí plechem. V pondělí nás tedy čeká zatlouct asi 1200 hřebíků a dílo bude hotovo. Večer jsme udělali krásnou zkušenost s místní kulturou. Vyrazili jsme spolu

s otcem Dottem na místo, odkud se každý večer line hudba. Bylo tam celkem živo a dokonce jsme se zapojili do tance, což bylo pro místní velké pozdvižení. Přejeme požehnanou neděli, kterou prožijeme na bohoslužbě v Ngalimile.

12.2.2017, 20:49: Poklidné nedělní ráno, u kostela zabijí místní mladík před mší svatou ovci, ministranti už chystají kádlo, ženy kousek dál vaří pořádný hrnec rýže. Chystá se slavnost pro děti ze společenství "Holly childhood", které u nás známe jako "Misijní klubko." Odpoledne slavnost vrcholí čtyřhodinovým tancem. Po návratu z Ngalimily jsme se také zapojili. Krásná neděle.

13.2.2017, 19:43: Tak první polovina střechy pokryta plechem...

16.2.2017, 7:41: Zdravíme už z Dar Es Salaamu, kam jsme právě teď dorazili. Cesta nám sem trvala den a půl. Ale pořadě. V úterý jsme se probudili s jasným cílem: do oběda dokončit střechu a po obědě v klidu vyrazit do sirotčince v

Mbingu. Plán se podařilo naplnit, ale jen fakticky, časově to bylo horší.

Střecha byla do oběda hotová, ale oběd byl až v pět hodin. Vojta zapojil pískový filtr, takže se voda začala čistit. Rozloučili jsme se s našimi pomocníky Hamísem, Omarem a Isidorem a vyrazili do Mbingu. Tam nás čekali s bohatou pozdní večeří, povykládali jsme se sestrou Annou a padli jsme do hlubokého a snad zaslouženého spánku. Dnes celý den na cestách s malým zpestřením, píchnutým kolem. Zítřka nás čekají nějaké nákupy a Coco Beach. Tímto se loučíme, děkujeme za podporu a za modlitby. Jan, Tomáš, Michael a Vojta

Gustovo okénko

Hřejivé lednové setkání

Začátkem roku jsem zavítal na několik dní do starobylého bavorského města Ingolstadt. Pět dní na místě, kde je plno krásných kostelů a jiných památek, se pro mne stalo dovolenou, bez ohledu na to, že jsem večer co večer mířil pracovně do divadla. Hned za rohem hotelu jsem našel útulný kostelíček z 13. století, za dvě minuty na mši, to se mi doma může jen zdát :-). Svatyně byla součástí kláštera, který

obývalo asi 30 sestřiček - františkánek, stáří převážně kolem 80 roků. Po nedělní mši svaté, jdu na procházku a zahlédnu velmi útlou sestřičku, jak zápasí se sněhovou nadílkou. Naznačil jsem, že mohu pomoci a ta dobrá duše mi sehnala ohromné hrablo a už to jelo... Po hodině shrabování sněhu na ulici mne ještě pozvala na likvidaci kalamity do klášterního dvora. Po dvou hodinách jsem byl totálně vyčerpaný a propocený a sestřička se krásně usmívala a zdálo se, že její hrablo nic neváží. V duchu jsem si říkal, že na odpoledne jsem slíbil v kostele pásmo českých koled a nemám jistotu, že udržím housle, ale vše vyšlo. V podvečer jsem hrál a zpíval pro celou františkánskou komunitu a viděl jsem, že z posluchaček salá vánoční radost. Byly mezi nimi i ty, které pocházely od nás, ale byly vyhnány jako malé i se svými rodinami po skončení války. Když jsem své pásmo dokončil, sestřičky nevěděly, jak by poděkovaly a snášely dobroty a klášterní speciality. Byl to velmi krásný zážitek a já cítil, že je to příspěvek do mozaiky usmíření mezi našimi národy.

A.D.

A je to tady... (V.)

...a dá nám na to farní ekonomická rada? Jak je možné, že tak bohatá farnost, jako je ta naše, neušetří každý rok milion, co v té ekonomické radě děláte?

Takové a další otázky a připomínky čas od času slyším od různých spolufarníků na adresu naší práce. Díky za ně, je vidět, že finance farnosti Vás víc a víc zajímají, a to je dobře.

Je třeba si však hned na začátku vyjasnit pár věcí. Farní ekonomická rada není někdo, kdo tady sedí na penězích a rozhoduje, za co utrácet a za co ne. My nechceme být nijak důležití. Svoji práci vnímáme především jako službu pro far-

nost. Naším cílem je zabezpečit, aby měla farnost finanční prostředky na to, co je důležité, především pastoraci, evangelizaci a charitu.

Proto vám letos chceme kromě každoročního přehledu hospodaření za minulý rok, který se připravuje, představit také plán hospodaření pro rok 2017.

Chceme si dopředu rozvážit, co si můžeme dovolit, a co už třeba ne. Základní parametry jsou uvedeny v tabulce níže a v dalším textu si jednotlivé položky pokusíme vysvětlit.

Rozpočet farnosti na rok 2017

Výnosy:		Náklady:	
Sbírky	1 000 000,00	Bohoslužebné náklady	20 000,00
Dary	25 000,00	Režijní náklady	170 000,00
Nájemné	355 000,00	Spotřeba energie	200 000,00
Schválené dotace z Biskupství brněnského		Náklady na běžné opravy a udržování	50 000,00
Farní Evangelizační Den	30 000,00	Dohody o provedení práce	25 000,00
Vstupy do škol	15 000,00	Předpokládané odeslané sbírky	160 000,00
Manžel.večery	10 000,00	Předpokládané odeslané příspěvky na potřeby diecéze	170 000,00
Kurzy Alfa	10 000,00	Mimořádná sbírka - charita	13 000,00
Úroky z běžného účtu	200,00	Dary a charitativní výdaje	140 000,00
		Daň z nemovitosti	2 800,00
Výnosy celkem	1 445 200,00	Farní pastorační a evangelizační projekty	152 950,00
		Odpisy	430 970,00
		Předpokládané Investice	300 000,00
		Náklady celkem	1 834 720,00
		Rozdíl výnosů a nákladů	-389 520,00

Stav peněžních prostředků k 1.1.2017

320 916,43

Předpokládaný stav peněžních prostředků k 31.12.2017

362 366,43

Je jasné, že můžeme utratit jen to, co si farnost vydělá nebo získá ze sbírek a darů, eventuálně dotací. To je uvedeno na levé straně tabulky v položkách „Výnosy“. Výše položek předpokládaných sbírek a darů vychází ze zkušeností minulých let. Pevně doufáme, že s tím, jak poroste povědomí nás farníků o potřebách farnosti a církve, poroste postupně objem peněz, které budeme ochotni poskytnout.

Je důležité, že díky uvážlivým investicím (například púdní vestavby bytů na faře a rozšíření skautských kluboven) vzrostly oproti minulosti výrazně výnosy z nájemného. Jak už jsme informovali v minulém článku, podařilo se také získat z Biskupství brněnského dotace na řadu farních projektů.

Na druhé straně tabulky, dříve než se pustíme do provozních výdajů, bych rád začal u položek „Dary a charitativní výdaje“ a „Mimořádná sbírka“.

Tyto zahrnují charitativní projekty a výdaje farnosti, jako např. peníze pro pomoc Tanzanii, projekt Ruka pro život apod., ale také rezervu pro nenadálé události, jako byla v roce 2016 sbírka při zemětřesení v Itálii.

Věříme, že každý z nás cítí, že nechceme žít jen pro sebe a budeme vždy ochotni se podělit s těmi, kdo jsou na tom materiálně daleko hůř než my.

Podobné je to i u „Farních pastoračních a evangelizačních projektů“. Není úkolem farní ekonomické rady rozhodovat, zda se tyto projekty vyplatí, s ohledem na počet potencionálních nových věřících, které mohou oslovit. Nepochybujeme však o tom, že je naším společným úkolem snažit se šířit radostnou zvěst evangelia v našem městě.

Z dalších položek stojí za vysvětlenou, například to, že v „Režijních nákladech“ jsou zahrnuty kancelářské potřeby, materiál pro údržbu, potřeby pro katechezi, služby (telefon, internetové připojení, odvoz odpadů a podobně) a pojištění.

Položka „Dohody o provedení práce“ zahrnuje příspěvek na práci katechetek a účetní.

V položce „Předpokládané investice“ máme v plánu vybudovat kuchyňku ze současné garáže vedle farní klubovny a na zahradě doplnit pergolu. Dále bychom rádi vymysleli, jak naložit s posledním dosud neopraveným objektem na faře – kůlnou a připravit její rekonstrukci, případně dostavbu. Na investice jsme schopni vyčlenit v tomto roce zhruba 300 tisíc Kč.

„Odpisy“ zohledňují amortizaci nemovitého majetku farnosti, tedy jakési postupné spotřebování, nebo chcete-li, opotřebení nemovitostí farnosti, zejména fary a souvisejících objektů. Odpisy nejsou peněžním výdajem (peníze byly vynaloženy již při pořízení nebo zhodnocení majetku).

Přestože je rozdíl příjmů a výdajů pro rok 2017 záporný (-380.520,- Kč) přepokládáme, že celkový objem finančních prostředků farnosti se v roce 2017 navýší ze stavu 320.916,- Kč na počátku roku, na cca 362 tisíc Kč. Je to dáno právě tím, že odpisy jsou účetní položkou a ne skutečným peněžním výdajem. Udržujeme tedy hospodaření farnosti jako vyrovnané, respektive s mírným přebytkem.

V případě dotazů k Rozpočtu farnosti na rok 2017 jsme vám opět k dispozici pro podrobnější vysvětlení.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Něco pro děti ...

Milé děti,

chodíte rády do kina? No jasně, že jo! Každý má přece rád kino. Pohodlné sedačky, obrovské plátno, popcorn. Jenže do kina se nedá chodit pořád, že? Stojí to plno peněz a zase tolik hezkých filmů neexistuje. Já jsem jednou místo kina ve středu večer zavítala na dětskou mši! A byla jsem moc smutná, když jsem viděla, že tam bylo tak strašně málo dětí a lidí vůbec! Taky mě to moc překvapilo, protože naše dětské mše jsou mnohem lepší než nějaké kino! Víte proč?

1. Na dětskou mši nemusíte mít koupený lístek, ani rezervovaný! Vstup je úplně zadarmo a pro každého!

2. Nemusíte potmě v kostele hledat židli či lavici se svým číslem. Sednout si můžete, kam chcete (pokud teda nemáte v plánu zasednout na tu krásnou zdobenou židli před svatostánkem) a vedle koho chcete.

3. Ne jeden rozvláčný film, ale minimálně dva příběhy a jedna scénka na vás čekají skoro na každé dětské mši. A zatímco do kina se občas dostanete na nějakou nesmyslnou hloupost, příběhy z Bible jsou kvalita, která nestárne a nezklame.

4. Herce ze scének z dětských mší (a další hlavní představitele – pana faráře, ministranty...) znáte osobně. Takže o setkání s nimi nemusíte jen snít, ale klidně je po mši můžete poprosit o selfíčko nebo podpis.

5. Soundtrack k dětské mši nemusíte jen tiše poslouchat, naopak je vítáno, když se zapojíte do zpěvu. Rozhodně se nemusíte bát, že vám za váš zpěv přistane na hlavě kyblík popcornu.

6. Na rozdíl od kina, kde se pořád jen sedí, až z toho bolí zadek, při dětské mši se střídají sezení, stání, klečení a na závěr si dokonce můžete zatancovat.

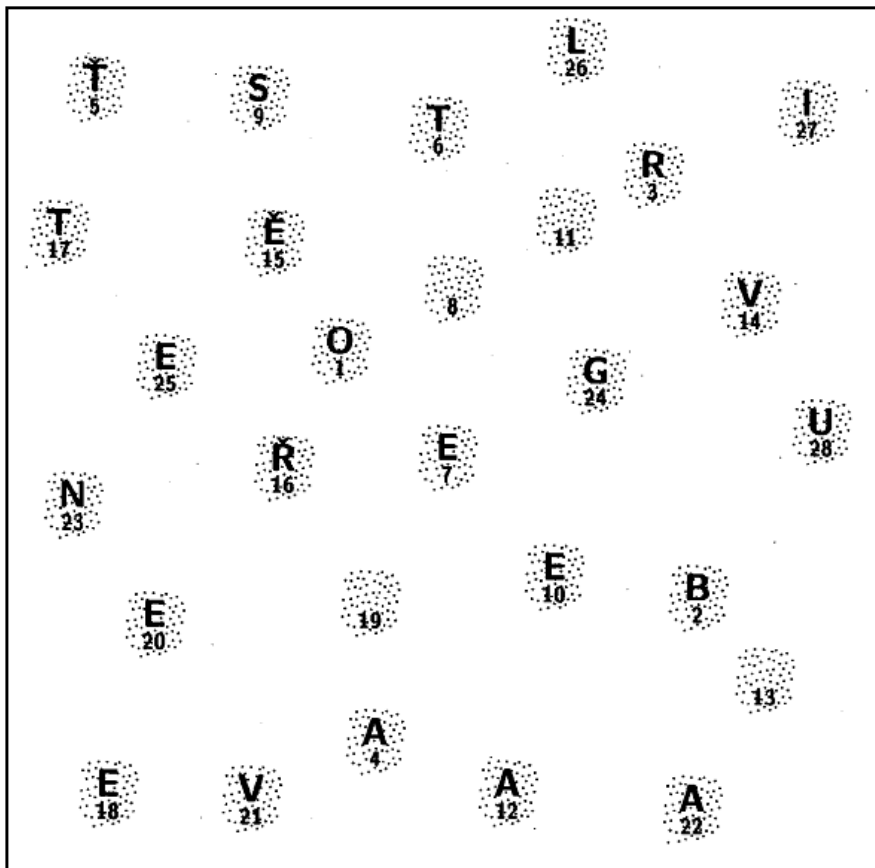
7. Zatímco v kině je většina lidí cizích, v kostele potkáte plno známých a kamarádů, se kterými se můžete po mši klidně domluvit a zajít do kina 😊

Kino není špatná věc, pokud jdeme na něco hezkého, s lidmi, které máme rádi. Ale mše svatá je taky něco hezkého, co prožíváme s těmi, které máme rádi. A stejně jako by nám asi nikomu nevadilo jít do kina třeba dvakrát týdně, můžeme jít dvakrát týdně i do kostela. Doba postní, která teď začíná, je skvělá příležitost, kdy můžeme vyzkoušet věnovat více času těm, které máme rádi, i našemu nebeskému Otci. Ať se nám to všem daří.

PS: Středeční mše svatá pro děti začínají v 18 hodin. Terka

POPELEC

Copak se to stalo? Popel se nám rozsypal po celém papíře. Sesbírejte ho v pořadí podle čísel. jistíte tak, co říká kněz, když dělá o Popeleční středě každému na čele křížek popelem.

Pořad bohoslužeb do Velikonoc 2017

27.2. Po	18.00	za zemřelého Jiřího Pavelku, zemřelé rodiče Chrástkovy a živou rodinu
1.3. St	7.00	za mír ve světě
	18.00	na úmysly dárců
2.3. Čt	7.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
3.3. Pá	18.00	za zemřelé rodiče Bartlovy na úmysl dárců
4.3. So	7.00	za zemřelou Boženu Čechovou a živou a zemřelou rodinu
5.3. Ne	7.15	za zemřelé rodiče Líbalovy
	8.30	na poděkování za dar života
	10.00	za farní společenství

6.3.	Po	18.00	za živou a zemřelou rodinu Mariničovu a Lišanikovu
8.3.	St	18.00	za dar zdraví pro vnuka Marka
9.3.	Čt	7.00	na úmysl dárce
10.3.	Pá	18.00	za rodiče Pokorných, vnučku Lucinku a Boží požehnání pro celou rodinu za zemřelou sestru Antonii Žáčkovou
11.3.	So	7.00	za zemřelého Josefa a Miladu Kazdovy a živou rodinu
12.3.	Ne	2. postní	7.15 za farní společenství 8.30 za rodiče, prarodiče a zemř. a živé rodiny z obou stran a nemocné sestry 10.00 na poděkování za dar života a živou a zemřelou rodinu
13.3.	Po	18.00	za uzdravení Aničky
15.3.	St	18.00	za dary Ducha Svatého a ochranu Panny Marie
16.3.	Čt	7.00	za zemřelé rodiče, bratra, švagry, neteře a živou rodinu na poděkování
17.3.	Pá	18.00	za obrácení Michala Černého
18.3.	So	7.00	za nemocné
19.3.	Ne	3. postní	7.15 na úmysl dárce 8.30 za farní společenství 10.00 za zemřelého Josefa Bořeckého, živou a zemřelou rodinu
20.3.	Po	18.00	za zemřelou Marii Kazdovou
22.3.	St	18.00	na poděkování a dar zdraví pro celou rodinu
23.3.	Čt	7.00	za dar zdraví a úspěšnou operaci otce Pavla
24.3.	Pá	18.00	na poděkování a požehnání pro rodiny za zemřelého Jiřího Vofříška a živou a zemřelou rodinu
25.3.	So	7.00	za zemřelé
26.3.	Ne	4. postní	7.15 za ř. manžela Jaroslava, rodiče Daškovy, Hobzovy a duše v očistci 8.30 za farní společenství 10.00 za zemřelého Emila Staňka, jeho rodiče a rodiče Němcovy
27.3.	Po	18.00	za zdraví a dary Ducha Svatého
29.3.	St	18.00	za Stanislavu Novotnou
30.3.	Čt	7.00	za uzdravení dcery
31.3.	Pá	18.00	za živou a zemřelou rodinu
1.4.	So	7.00	za zemřelou Marii a Josefa Hrozkovy a jejich rodiče
2.4.	Ne	5. postní	7.15 za farní společenství 8.30 za zemřelého manžela a uzdravení vnuka 10.00 na poděkování za 80 let života s prosbou o Boží požehnání do dalších let
3.4.	Po	18.00	za živou a zemřelou rodinu a dary Ducha Svatého
5.4.	St	18.00	za dary Ducha sv. pro syna Petra a za živou a zemřelou rodinu
6.4.	Čt	7.00	na úmysl dárce
7.4.	Pá	18.00	za zdraví celé rodiny, zvláště syna za zemřelé rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
8.4.	So	sv. Josef	7.00 za těžce nemocnou manželku a duše v očistci
9.4.	Ne	Květná neděle	7.15 za farní společenství 8.30 za živou a zemřelou rodinu Votavovu a Lamplotovu 10.00 na poděkování za dar života s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého
10.4.	Po	18.00	za zemřelého Rudolfa Zemana
12.4.	St	18.00	za uzdravení dcery
13.4.	Čt	Zelený čtvrtek	18.00 na poděkování za službu našich kněží a za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
14.4.	Pá	Velký pátek	18.00 - - -
15.4.	So	Bílá sobota	21.00 za dary Ducha sv. pro všechny pokřtěné
16.4.	Ne	Zmrtvýchvstání Páně	7.15 na poděkování za nekonečnou lásku dvou srdcí Ježíše a Marie pro každou duši
		Hod Boží velikonoční	8.30 na poděkování a za dary Ducha Svatého a Boží požehnání 10.00 za farní společenství

Uzávěrka příštího čísla zpravodaje je 7. 4. 2017. Děkujeme za vaše příspěvky.